

mune, der har den større Udgift, har ogsaa den store Fordeel af Kjøbenhavns Nærhed, der opveier den større Udgift. Hvis denne Sag blev forelagt mig til Betænkning, vilde jeg udtale mig bestemt imod en Sammensmeltning, thi endt jeg i Principet er enig deri.

Mosfin: Jeg vil tillade mig at fremføre et Par Ord med Hensyn til den af Udvalget sidst nævnte Paragraph, som skal træde istedetfor § 10 i Lovudkastet. Den er nemlig baseret derpaa, at §§ 6, 7, 8 og 9 skulle udgaae i Betragtning af Loven af 21de Januar 1857, og at de Bestemmelser, som der indeholdes, for Fremtiden skulle være de ene gjældende for Bornholm. — I den nævnte Lov handles der alene om Udredelsesmaaden af de Udgifter, som paahvile den for Kjøbstæderne og Landet fælles Amtsfond paa Bornholm. Hvis disse Udgifter ere, omtales ikke. Der er imidlertid, saavidt jeg veed, kun to Poster, hvori det vilde være nødvendigt at gjøre Undtagelse fra nærværende Lovudkasts Bestemmelser i de nye §§ 6, 7 og 8, nemlig Posten i § 6, e, om Districtsheste, og Posten i § 7, p, om extraordinair Indkvartering, der bør bortfalde af den Grund, at Bornholm ikke beeltager i den almindelige Børnepligt og derfor ikke kan komme til at bære de dermed forbundne Udgifter. Forøvrigt antager jeg, at Fællesudgifterne ere de samme overalt. Jeg skulde derfor mene, at omnævnte Lov vilde blive tilstrækkelig substitueret ved § 7 (den nye § 9) i Lovudkastet, som handler om Udredelsesmaaden af Udgifterne i de øvrige Amter. De øvrige Paragrapher ville paa foranførte Undtagelser nær vist meget godt kunne anvendes paa Bornholm. Da jeg imidlertid ikke er ganske vis paa, hvad der er det Rette, har jeg ikke været at stille noget Endringsforslag, men jeg vil tillade mig at anbefale Udvalget at tage Sagen under nøie Overveelse til tredie Behandling, hvorved der muligt kunde tilveiebringes en Forandring, som vilde være ønskelig for Bornholm.

Ordføreren: Det sidste Punkt er optaget af Udvalget, der ikke har noget særligt Kjendskab til Bornholm, saaledes som det fandtes i Udkastet. Det vil neppe være Ud-

valget muligt mellem anden og tredie Behandling at kunne bibringe sig nogen berettiget Mening om disse Detailspørgsmaal. Muligt kunde Bestemmelsen opretholdes, som den er, idet der gaves Regjeringen Myndighed til at sætte Lovens Bestemmelser i Kraft paa Bornholm efter Forhandling med Amtsrådet. Det er imidlertid kun en Mening, jeg henseatter, uden at jeg paatager mig noget Ansvar med Hensyn til disse Bestemmelser Forhold til de bornholmske Forhold. Jeg finder mig foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger ved det af den 4de Landsstingsmand for 1ste Kredts (Madvig) Anførte. Den Bemærkning, der fremkom fra den høitærede Minister angaaende hans Forhold ligeoverfor et Endringsforslag som dette, var fuldkommen berettiget fra ham som den, der havde indbragt Lovforslaget; dette har jeg villig anerkjendt og har sagt, at jeg ikke vilde have dristet mig til at komme med et saadant Endringsforslag, naar jeg ikke havde faaet den høitærede Ministers Samtykke dertil. Men dette gjælder ikke Thingets Medlemmer, der have fuldkommen Afgang til som ved en anden Sag, der foreligger til anden Behandling, at gjøre deres Mening gjældende ved Endringsforslag; og havde den ærede Landsstingsmand meent, at der her var Noget, der ikke burde tilstedes i Loven, forekommer det mig, at det havde været en bedre Maade at behandle Sagen paa, om han havde andraget paa, at det gik ud, end blot at gjøre almindelige Bemærkninger, især naar de ikke indeholde Andet, end hvad jeg selv har fremført, nemlig at det har været Udvalget bevidst, at det har optaget enkelte Punkter, som efter streng Afstillelse imellem Love og Regulatorer burde have været henlagte til Regulatorer; men jeg trøster mig til, at paastaae, at det har været en stadig Gjenstand for Udvalgets vidtløftige Forhandlinger at sørge for, at der ikke optoges Noget, der ikke kunde finde en berettiget Plads i Loven, og jeg tror ikke, at der er Noget, der ikke følger consequent af Lovens Præmisser eller af et rigtigt Princip for god Regnskabs- og Rasseorden, hvilket ikke er afhængigt af en individuel Smag eller locale Interesser. Jeg gjør maastee strengere Forbringer end Andre til Loves Rørlighed og Alvor. Jeg har meget ofte taget Anstød af den